

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om grunderna för avgifter för vissa förhandsbeslut samt om ändring av därtill anslutna lagar

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås en ny lag om grunderna för avgifter för vissa förhandsbeslut. Lagen skulle tillämpas på sådana beslut som på ansökan utfärdas av skatteförvaltningen, Tullstyrelsen och Fordonsförvaltningscentralen och som innehåller ett bindande förhandsavgörande eller förhandsbesked som avser beskattningen. Lagen skulle ge en möjlighet att för dem uppbära en avgift som är

lägre än självkostnadsvärdet. Avgifternas storlek skulle fastställas genom förordning.

Det föreslås, att laghänvisningen i fordons-skattelagen och i bränsleavgiftslagen skulle ändras till hänvisning till den i denna proposition avsedda nya lagen.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Allmänt

Avgiftsbelagd verksamhet regleras av avgiftslagstiftningen som har stiftats med stöd av grundlagen. I praktiken regleras avgiftsbelagd verksamhet dessutom av bland annat bestämmelserna i lagen om budgeten (423/1988) och förordningen om statsbudgeten (211/1992) samt av finansministeriets och Statskontorets föreskrifter och anvisningar. Lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) är en allmän lag, där prestationernas avgiftsbelagda karaktär utgör huvudregeln. Man kan åta bli att uppbära en avgift, om grundad anledning för avgiftsfrihet föreligger. Avgiftsfria är prestationer som separat har räknats upp i lagen. Sådana är bland annat kollektiva prestationer, med vilka man i allmänhet avser statens offentliga förvaltning och upprätthållande av ordning. Också råd, anvisningar, vägledning och information som ges av en myndighet är avgiftsfria för kunden, om dessa endast medför små kostnader och det inte finns särskilda skäl för att de beläggs med avgift. Enligt förvaltningslagen (434/2003) är avgiftsfritt rådgivning som direkt ansluter sig till skötseln av ett förvaltningsärende samt till frågor

och förfrågningar som gäller uträttandet av ärendet.

Skatteförvaltningens och tullverkets prestationer är i huvudsak avgiftsfria för kunden och Fordonsförvaltningscentralens prestationer är i allmänhet avgiftsbelagda för kunden. Inom skatteförvaltningen och tullverket är avgiftsfritt bland annat uppbörd och indrivning av skatter tullar och avgifter liksom även skattekontroll och sedvanlig tullövervakning, som finansieras med anslag i statsbudget. Kunden betalar inte heller för rådgivning som har fått för att uppfylla deklara-tions- och betalningsskyldigheten. Fordonsförvaltningscentralens avgiftsfria verksamhet är forskningsverksamhet och vissa övervakningsuppgifter som finansieras med över-skottet som inflyter av avgiftsbelagd verksamhet och i statsbudgeten finns ett anslag närmast för verkställande av fordonsbeskattningen.

Enligt lagen om grunderna för avgifter till staten mottagaren skall betala avgiften bland annat för prestationer som beror på beslut som har fattats med anledning av en ansökan eller till följd av en åtgärd av mottagaren. Grunden för en offentligrättslig prissättning är enligt huvudregeln de genomsnittliga o-talkostnader som förorsakas staten för produ-cering av prestationen, dvs. självkostnads-

värdet. Under förutsättningar som har stadgats i 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten får det bestämmas att en avgift inte alls skall uppbäras eller att den uppbärs till ett lägre värde än självkostnadsvärdet.

Under förutsättningar i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten beslutar varje ministerium om vilka prestationer hos myndigheterna inom dess förvaltningsområde som är avgiftsbelagda. Enligt lagen bestämmer ministeriet för vilka prestationer eller grupper av prestationer avgiften bestäms enligt självkostnadsvärdet och vilka som prissätts på företagsekonomiska grunder. Ministeriet bestämmer också om de fasta avgifter för offentliga prestationer som avses i lagen samt med de i lagen nämnda grunder om, hur avgiftens storlek kan bestämmas med avvikelse från prestationens självkostnadsvärde.

Om avgifter för skatteförvaltningens prestationer stadgas i finansministeriets förordning om skatteförvaltningens avgiftsbelagda prestationer 1261/2004 och om tullverkets avgiftsbelagda prestationer i finansministeriets förordning 1212/2004. Förordningarna gäller till och med utgången av år 2006. Om Fordonsförvaltningscentralens avgifter stadgas i kommunikationsministeriets förordning 1010/2005 som gäller till och med utgången av år 2007.

Den viktigaste gruppen av skatteförvaltningens avgiftsbelagda prestationer består av sådana på ansökan utfärdade beslut av centralskattenämnden som innehåller ett förhandsavgörande samt av förhandsavgöranden och förhandsbesked som skatteverk har utfärdat. Avgiftsbelagda förhandsavgöranden utfärdas också av Tullstyrelsen och Fordonsförvaltningscentralen. Beslut utfärdas årligen ca 3 500—3 900 stycken. Av dessa utfärdar skatteförvaltningen över 90 procent, Tullstyrelsen mindre än 10 procent och Fordonsförvaltningscentralen cirka 0,5 procent.

1.2. Tillämpning av lagen om avgiftsgrunderna

Förhandsavgöranden och förhandsbesked har betraktats såsom sådana offentlighetsrättsliga prestationer som avses i 3 § i lagen om grunderna för avgifter till staten. För beslut har

uppburits en fast avgift. Prestationernas genomsnittliga totalkostnader har använts som grund på sätt som lagen förutsätter. I praktiken har det likväl av många olika orsaker varit svårt att bestämma avgiften till självkostnadsvärdet. På grund av särdrag i beslut har strävan efter kostnadsmotsvarighet har inte betraktats såsom det egentliga syftet med prissättningen. Även om utgångspunkten i prissättningen har varit de genomsnittliga totalkostnaderna i enlighet med självkostnadsvärdet, har en avgift som är lägre än självkostnadsvärdet blivit en vedertagen huvudregel.

I 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten stadgas om undantag från avgifter enligt självkostnadsvärdet. Enligt lagrummet får det bestämmas att en avgift inte alls skall uppbäras eller att den allmänt uppbärs till ett lägre belopp än självkostnadsvärdet av följande orsaker: hälso- och sjukvård, andra sociala ändamål, rättsvård, miljövård, utbildningsverksamhet eller allmän kulturverksamhet eller orsaker som kan jämföras med dessa. Ur lagens beredningshandlingar (RP 176/1991 rd) framgår det att prestationer som är avsedda för få användare samt specialservice skall i allmänhet prissättas enligt självkostnadsvärdet. Bestämmandet av avgift enligt självkostnadsvärdet kan likväl inte alltid betraktas såsom de rätta eller enda grunden för bestämmandet av avgiften. I sådana fall borde man i en speciallag om prestationer stadga om annan grund eller andra grunder.

Avgifter för förhandsavgöranden och förhandsbesked som är lägre än självkostnadsvärdet har motiverats med rättsvärdsgrunder. Tillämpningen av lagrummet på dessa beslut har likväl berott på tolkning och beslutens karaktär såsom äkta offentlighetsrättsliga prestationer har ifrågasatts, eftersom s.k. obligatorisk efterfrågan som lagen om avgiftsgrunderna förutsätter inte ansluter sig till beslut. Eftersom prestationerna inte heller kan betraktas såsom prestationer som prissätts med affärsekonomiska grunder, har det ansetts vara motiverat att om grunderna för avgifter för skatteförvaltningens förhandsavgöranden och förhandsbesked skulle stadgas separat. Visionerna ingår i finansförvaltningens avgiftspolitiska linjedragningar.

Eftersom karaktären av förhandsavgöran-

den som fattas inom skatteförvaltningen, tullverket och i Fordonsförvaltningscentralen är lika, har det ansetts vara motiverat att man i dem skulle iaktta enhetliga grunder vid bestämmandet av storleken av avgifter som uppbärs för beslut.

1.3. Särdrag i förhandsavgöranden och förhandsbesked

1.3.1. Behovet av tolkning av stadganden

Skatte- och tullagstiftningen ändras ofta och bestämmelserna kan vara svårtolkade. Av den här anledningen har man ansett det vara viktigt att skattskyldiga har rätt att mot rimlig avgift på ansökan få ett bindande förhandsavgörande eller förhandsbesked om, hur skattelagstiftningen skulle i den skattskyldiges ärende tillämpas.

Centralskattenämndens förhandsavgöranden

Centralskattenämnden som verkar i samband med Skattestyrelsen kan på ansökan meddela förhandsavgöranden om beskattningen på sätt som stadgas i lagen om centralskattenämnden (535/1996). Ett förhandsavgörande kan gälla inkomstskatt, mervärdesskatt, källskatt på ränteinkomster eller beskattning av begränsat skattskyldiga för inkomst och förmögenhet.

Nämnden har koncentrerat sig till att i första hand avgöra ärenden som är viktiga med tanke på tillämpning av lagen eller enhetlig beskattningspraxis. Centralskattenämnden meddelar förhandsavgöranden som grundar sig enbart på den sökandes intressen endast av särskilt vägande skäl. Ärendet har då i praktiken en avsevärd ekonomisk betydelse för den sökande. Förhandsavgörandet skall på den sökandes begäran tillämpas bindande i beskattningen. Förhandsavgörandet är ett beslut som kan överklagas.

Centralskattenämnden meddelade år 2005 cirka 100 beslut. Av ansökningarna gällde cirka 40 procent näringsbeskattning, 15 procent personbeskattning och drygt 10 procent mervärdesskatt. 2/3 av beslut innehöll ett förhandsavgörande och 1/3 innehöll ett beslut om att inte meddela begärt förhands-

avgörande. Sex ansökningar krävde särskilt omfattande utredningsarbete. Några ansökningar lämnades utan prövning på grund av att ansökan återkallades eller befordrades vidare till behandling hos en annan myndighet.

Skatteverkens förhandsavgöranden och förhandsbesked

Skatteverket utfärdar förhandsavgöranden med stöd av flera olika skattelagar. Om dessa avgöranden stadgas bland annat i lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), lagen om skatt på arv och gåva (378/1940), mervärdesskattelagen (1501/1993), fastighetsskattelagen (654/1992), lotteriskattelagen (552/1992), lagen om överlåtelseskatt (931/1996), lagen om beskattning av begränsat skattskyldiga för inkomst (627/1978), lagen om skatt på ränteinkomster (1341/1990) och i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift (366/1963). Skatteverket kan dessutom om inkomstbeskattning meddela ett förhandsbesked om, hur beskattningen verkställs i det i ansökan avsedda ärendet. Om ansökan om förhandsbesked stadgas i 85 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Förhandsbesked är inte ett beslut som kan överklagas, utan eventuell ändring söks först i den slutliga beskattningen. Ansökningar hos skatteverk grundar sig i huvudsak på den sökandes intressen.

Skatteverken har meddelat årligen i genomsnitt 2 300 förhandsavgöranden. Av dem har cirka 2/3 gällt arvs- och gåvobeskattning. Med anledning av oklarheter i samband med förskottsinnehållning har årligen meddelats cirka 300 förhandsavgöranden och om tolkning av mervärdesskattelagen har årligen meddelats cirka 200 förhandsavgöranden. Skatteverken har dessutom meddelat årligen cirka 900 förhandsavgöranden i frågor som gäller sökandens inkomstskatt och förmögenhetsskatt. Med anledning av ansökningar från privatpersoner har årligen meddelats cirka 350 förhandsbesked och cirka 400 besked har gällt beskattning av näringsinkomst. Årligen har cirka 100 ansökan om förhandsbesked krävt omfattande utredningsarbete.

Skatteverkets särskilda handledningsskyldighet med stöd av lagen

Enligt 189 § i mervärdesskattelagen ger skatteverket handledning i ärenden som gäller mervärdesbeskattningen. Med stöd av lagrummet har kunden allmän rätt att utan avgift få rätt uppgift om grunden till skattebetalningen. Under 2005 gavs skriftlig handledning om mervärdesbeskattningen i cirka 1 300 fall och förhandsavgöranden meddelades 176 stycken. Arbetsinsatsen som har använts för skriftlig handledning har varit ungefär tredubbel jämfört med arbetsinsatsen som har använts för avgiftsbelagda förhandsavgöranden.

Tullstyrelsens förhandsavgöranden

Tullstyrelsen meddelar förhandsavgöranden om accis som med stöd av accislagen skall betalas för en produkt. Om ett för den sökande särskilt viktigt ärende meddelar Tullstyrelsen ett förhandsavgörande om tillämpning av bilskattelagen på beskattning av den sökandes fordon. Om ett ärende är viktigt för sökanden, meddelar Tullstyrelsen ett förhandsavgörande om den skatt som med stöd av mervärdesskattelagen skall betalas för import av en vara.

Tullstyrelsen meddelade under år 2005 nästan 400 förhandsavgöranden, av vilka merparten gällde bilbeskattning. Antalet beslut som gällde accisbeskattning var 9, av vilka 5 har krävt en laboratorieundersökning. Tullstyrelsen gav sammanlagt 433 förhandsavgöranden.

Fordonsförvaltningscentralens förhandsavgöranden

Fordonsförvaltningscentralen meddelar årligen i genomsnitt 15 förhandsavgöranden. De ansluter sig nästan alltid till besiktning av fordon i samband med ändrings- eller registreringsbesiktning. Bindande beslut som fattats i samband med besiktningen kan ha en betydande inverkan på fordonens behandling i beskattningen. Beslutanderätten ankommer främst på de besiktningstillfällen som Fordonsförvaltningscentralen har beviljat koncession

och som övervakas av Fordonsförvaltningscentralen. Besiktningens verksamhet bedrivs med affärsekonomiska principer.

1.3.2. Karaktären av beslut

Ett förhandsavgörande meddelas på sökandens begäran innan beskattningen verkställs, för att sökanden skulle kunna för beskattningen välja det handlingsalternativ som bäst lämpar sig för sökanden. Det är frågan om specialservice på sökandens initiativ. Å andra sidan kan man med beslutet främja enhetlig beskattning. Till exempel centralskattenämndens beslut om förhandsavgörande meddelas sökanden för separata fall. Om centralskattenämndens avgöranden som är allmänt mera intresseveckande och viktiga informeras likväl inom skatteförvaltningen. Avgörandet kan vara av betydelse med tanke på tillämpning av lagen eller för enhetlig beskattningspraxis till exempel då ärendet gäller tillämpning av ny skattelagstiftning eller behandling av nya ekonomiska fenomen i beskattningen. Förhandsavgöranden och förhandsbesked kan vid sidan om ett enskilt avgörande förtydliga och förenhetliga linjedragningar som avser tolkning av skattelagstiftningen, vilket också överensstämmer med förvaltningens fördel.

Lag eller förordning förpliktar inte sökanden att begära förhandsavgörande eller förhandsbesked, utan ansökning om avgörande är frivilligt för sökanden. Beslutet iakttas i beskattningen på sökandens begäran med bindande verkan.

1.4. Prissättning av förhandsavgöranden och förhandsbesked

1.4.1. Utgångspunkten är självkostnadsvärdet

Innan storleken av avgiften som ska uppbäras för ett förhandsavgörande eller ett förhandsbesked fastställs, utreder man beslutets självkostnadsvärde, dvs. de genomsnittliga totalkostnader som producering av prestationen åsamkats staten. Personalkostnader och andra särkostnader som har använts för att utföra prestationen räknas med. Enligt förordningen om grunderna för avgifter till staten (211/1992) räknas till en prestations

självkostnadsvärde, dvs. totalkostnaderna för utförandet av prestationen, förutom särkostnaderna för utförandet, den andel av administrations-, lokal- och kapitalkostnaderna samt av de övriga sammanlagda kostnaderna som utförandet av prestationen åsamkar en statlig myndighet.

Lagen om grunder för avgifter till staten förutsätter dessutom, att den myndighet som utför en prestation skall se till att utförandet inte medför högre kostnader än vad en ändamålsenlig kvalitetsnivå förutsätter.

För beslut räknas självkostnadsvärdet enligt de allmänna linjedragningarna i lagen om grunderna för avgifter till staten. Också då självkostnadsvärdet på centralskattenämndens förhandsavgörande fastställs tar man i beaktande nämndens särkostnader och dem motsvarande andel av stödfunktionernas och prestationernas allmänna kostnader. I samband med prissättning av förhandsavgöranden och förhandsbesked betraktas självkostnadsvärdet såsom jämförelsevärde då den slutliga avgiften för beslutet fastställs.

Inom skatteförvaltningen består huvuddelen av beslutskostnaderna av beredningspersonalens arbetskostnader. Beredningen har blivit mera krävande och förutsätter mångsidigare sakkunskap än tidigare. Speciellt beredningsarbetets höga kostnader har höjt självkostnadsvärden på beslut. Centralskattenämnden behandlar ärenden som är viktiga med tanke på tillämpning av lagar och enhetlig beskattningspraxis och ärendenas beredningskostnader är i genomsnitt högre än i skatteverk, där ansökningarna närmast grundar sig på den sökandes intressen. Ansökningar om internationell beskattning som främst lämnas in av stora bolag kräver det största beredningsarbetet och självkostnadsvärdet på sådana beslut har varit det största.

1.4.2. Prissättning i praktiken

I praktiken har skatteförvaltningens förhandsavgöranden och förhandsbesked prissatts på undertäckning. Under år 2005 täcktes med avgifter på förhandsavgöranden och förhandsbesked i genomsnitt 60 procent av kostnaderna. Kostnadsmotsvarigheten av centralskattenämndens förhandsavgöranden var ca 38 procent. Skatteverkets förhandsbesked om moms eller förskottsuppbörd har

prissatts särskilt försiktigt och sökanden har betalt för dem endast mindre än 10 procent av självkostnadsvärdet.

Sökanden har betalt för beslut som gäller internationella företag cirka hälften av beslutets självkostnadsvärde och en privat person har betalt för både centralskattenämndens förhandsavgörande och skatteverkets förhandsbesked cirka 40 procent av beslutets självkostnadsvärde. Motiveringen till underprissättning har varit rimlighetsorsakerna. I prissättningen har man tagit i beaktande å ena sida det att avgiftens storlek inte skulle utgöra hinder för eller onödigt begränsa utnyttjandet av den rättighet, som ansökan om förhandsavgörande eller förhandsbesked är avsedd för. Genom prissättningen har man också strävat efter att balansera skillnaden mellan egenligt verkställande av beskattningen och meddelande av förhandsbesked så, att prissättningen inte skulle rikta efterfrågan i en oändamålsenlig riktning.

Inom skatteförvaltningen har den sökandes ställning betraktas såsom en särskild grund för att uppbära en avgift som är betydligt mindre än självkostnadsvärdet då det är frågan om förskottsuppbörd eller betalning av avgift för en annan persons räkning, till exempel i egenskap av arbetsgivare.

Såsom grund för att uppbära en avgift som är betydligt mindre än självkostnadsvärdet har man också betraktat det att myndigheten har med stöd av lag särskild handledningskyldighet i ärendet. Kunden har till exempel med stöd av mervärdesskatrelagen i allmänhet rätt att utan avgift få rätt uppgift om grunden för skattebetalningen. Avgiftsfri skriftlig handledning lämnas också särskilt mycket och antalet av förhandsavgöranden som avser mervärdesbeskattningen har varit endast mindre än 15 procent av samtliga skriftliga handledningar.

År 2005 var självkostnadsvärdet som avser mervärdesbeskattning cirka 2000 euro. Från sökanden har uppburits för förhandsavgörandet mindre än 10 procent av självkostnadsvärdet. Sökanden har uppmuntrats att i stället för avgiftsfri skriftlig handledning ansöka om ett förhandsavgörande som har bindande verkan i beskattningen och som kan överklagas. Såsom en viktig synpunkt har betraktats det att skillnaden mellan avgiftsfri handledning och ett förhandsavgörande kan balansera

ras genom prissättning så att den inte styr efterfrågan på ett oändamålsenligt sätt.

Centralskattenämndens förhandsavgöranden och skatteverkens förhandsbesked har för närvarandet graderats i tre avgiftsgrupper i enlighet med den arbetstid som i genomsnitt har använts för beredning av beslutet. I grupperingen har man också tagit i beaktande sökargruppens ställning och betalningsförmåga samt möjlighet att dra av beslutsavgiften i beskattningen.

Graderingen är följande:

Allmänt ärende:

Då centralskattenämndens förhandsavgörande gäller inkomstbeskattning för gårdsbruk eller beskattning av näringsverksamhet, anses beredningen ta i genomsnitt 20 timmar i expertarbete. Centralskattenämndens förhandsavgörande som gäller mervärdesbeskattning av ovan nämnd beskattning hör till samma grupp. Självkostnadsvärdet på centralskattenämndens beslut blir med detta räknasätt ca 4 500 euro och självkostnadsvärdet på skatteverkets beslut blir cirka 2 150 euro.

Från sökanden har uppburits cirka 1/3 av självkostnadsvärdet. Sökanden kan vara en privatperson, med vilken likställs även ett dödsbo eller en samfällid förmån som bildar en samfällighet. Skatteverkets avgörande kan dessutom ansökas av en beskattningsammanslutning och centralskattenämndens avgörande av en näringsammanslutning. Även övriga skattskyldiga oberoende av skatteslaget som ansökan gäller hör till den här gruppen av sökanden.

Begränsat ärende:

För beredning av beslut som avser annan än ovan nämnd beskattning behövs i allmänhet mindre expertarbete. Beredningen uppskattas kräva i genomsnitt 10 timmar. Självkostnadsvärdet på centralskattenämndens förhandsavgörande har varit cirka 2 400 euro och självkostnadsvärdet på skatteverkets förhandsbesked cirka 1 000 euro.

Från sökanden har uppburits under 25 procent av självkostnadsvärdet. Sökanden är i allmänhet en privatperson. Sökanden kan också vara ett dödsbo, en samfällid förmån eller en beskattningsammanslutning.

Omfattande ärende:

Beslutet anses förutsätta särskilt omfattande utredningsarbete, om beslutets beredning kräver över 30 timmar expertarbete. Själv-

kostnadsvärdet på centralskattenämndens förhandsavgörande har varit en aning under 5 000 euro och självkostnadsvärdet på skatteverkets beslut har varit 3 150 euro.

Från sökanden har uppburits för centralskattenämndens beslut cirka 1/3 av självkostnadsvärdet och för skatteverkets beslut mindre än 50 procent av självkostnadsvärdet. Sökanden betalar för närvarande 2 220 euro för centralskattenämndens beslut och 1 480 euro för skatteverkets förhandsbesked. Sökanden är i allmänhet sådana samfund som kan dra av den betalda avgiften i inkomstbeskattningen eller sådana skattskyldiga som annars har betalningsförmåga.

Såsom målnivå för beslutens lönsamhet betraktas det att sökanden skulle betala 50 procent av självkostnadsvärdet då det är frågan om ett begränsat ärende och 75 procent av självkostnadsvärdet då det är frågan om ett vanligt eller ett omfattande ärende. Prissättningen har i huvudsak varit mycket försiktig under de senaste åren och avgifter enligt målnivån har nästan aldrig använts.

Också prestationsavgifter för Tullstyrelsens förhandsavgöranden har prissatts på en nivå som är lägre än självkostnadsvärdet. Avgifter har dessutom graderats bland annat i accisavgöranden i enlighet med, om prestationen har krävt laboratorieundersökningar. Övriga förhandsavgöranden som avser beskattningen har graderats i enlighet med det, om det är frågan om kommersiell verksamhet eller inte. Som en följd därav varierar undertäckningen i medeltal 14—77 procent.

På undertäckning baserande prissättning har inom tullverket motiverats, förutom med de ovan nämnda rimlighetsprinciperna, även med det att man kan genom förtydligande av lagtolkningen undvika efterlikvidationer, efteruppbörd av skatter och eventuella domstolshandläggningar som förorsakar kostnader för såväl staten som skattskyldiga.

Fordonsförvaltningscentralen har prissatt vissa prestationer till lägre värdet än självkostnadsvärdet. Det ringa underskott som bildas av dessa avgifter har täckts med överskottet av avgiftsbelagd verksamhet, vilket inflyter från den affärsekonomiskt väl fungerande informationstjänsten samt av de offentligt rättsliga prestationer som stadgats att uppvisa överskott.

1.5. Prissättning av behandlingsavgifter

Av behandling av ansökan eller av en åtgärd förorsakas myndigheten särskilda kostnader också då förhandsavgörande inte meddelas eller då ansökan inte tas till prövning. Enligt de allmänna processrättsliga principerna lämnas ett ärende utan prövning till exempel då ärendet inte avser ett sådant ärende om vilket behörig myndighet kan fatta beslut. I dessa fall ges på ansökningar inom skatteförvaltningen ett beslut och i tullstyrelsen ett meddelande. Inom skatteförvaltningen ges beslut även då sökanden på eget initiativ återkallar sin ansökan till exempel mitt under behandlingen, då ärendet lämnas därhän. Även i ett sådant fall har behandling av ett enskilt fall kunnat förorsaka kostnader.

I alla dessa fall skall behandling av ansökningar prissättas enligt de allmänna linjedragningar i lagen om grunder för avgifter till staten. Ansökningarnas behandlingsavgifter inom skatteförvaltningen, i Tullstyrelsen och i Fordonsförvaltningscentralen avviker från varandra. Av sökanden uppbärs inom skatteförvaltningen en behandlingsavgift om 55 euro såsom ersättning för kostnader som förorsakas av beredningsarbetet eller av åtgärder som vidtagits i ämbetsverket. Den motsvarar ca 10–20 procent av ansökningens behandlingskostnader. I Tullstyrelsen är motsvarande avgift 30 euro, vilket är mindre än 10 procent av de totala kostnaderna.

I Fordonsförvaltningscentralen har behandlingsavgift inte tillämpats. Ärligen har man endast i några fall beslutit att inte meddela förhandsbesked på grund av att sökanden har redan tidigare fått förhandsbesked i ett liknande ärende eller att ärendet har varit sådant att det omfattas av myndighetens avgiftsfria handledning. Genom att låta bli att uppbära behandlingsavgift har man strävat till att undvika onödig byråkrati.

2. Propositionens mål och de viktiga förslagen

Det är av nöden att grunderna för avgifter för förhandsavgöranden och förhandsbesked förtydligas genom lag, varvid man i samband med prissättning av beslut kan ta i beaktande de särskilda dragen i dessa beslut. Lagen skulle tillämpas på sådana beslut som på an-

sökan meddelas av skatteförvaltningen, Tullstyrelsen och Fordonsförvaltningscentralen och som innehåller ett förhandsavgörande eller förhandsbesked som har bindande verkan i beskattningen.

Avsikten är att det skulle även i fortsättningen vara möjligt att för förhandsbeslut uppbära en avgift som är mindre än de egentliga kostnaderna.

Inom skatteförvaltningen skulle avgiften inte få utgöra hinder för framställning av ansökan och den skulle inte heller få väsentligt höja tröskeln för att lämna in nödiga ansökningar. Å andra sidan skulle prissättningen inte få leda till att ärenden som avser verkställande av beskattningen skulle avgöras genom förhandsbeslut. Avsikten är att man i fortsättningen börjar tillämpa prissättning enligt självkostnadsvärdet i större utsträckning än för närvarandet speciellt i fråga om arbetskrävande förhandsbeslut som gäller företagsbeskattning. Beslutsavgiften skulle dessutom kunna graderas utgående från den genomsnittliga arbetsmängden som beredningen kräver och den beskattningsmässiga ställningen som en viss grupp av sökanden har.

Inom tullverket har grunden för en avgift som är lägre än självkostnadsvärdet varit strävan efter att främja ansökan om förhandsavgöranden, eftersom man på det sättet kan undvika utredningar i efterhand, efteruppbörd och eventuellt även rättegångar, av vilka kostnader förorsakas båda parter. Det är å andra sidan frågan om, vad av kunder rimligen kan uppbäras för deras strävan att i en problematisk situation på förhand söka ett avgörande om hur en bestämmelse som beror på tolkning kommer att tillämpas.

Eftersom den vedertagna praxisen har visat sig fungera i huvudsak, föreslås det, att de i lagen stadgade avgiftsgrunderna skulle motsvara den praxis som tillämpas för närvarandet.

Också då myndigheten beslutar att inte meddela förhandsavgörande eller då ärendet inte upptas till prövning eller lämnas därhän skulle sökanden kunna förutspå de minsta kostnader som hans eller hennes ansökan medför. Det är därför av nöden att behandlingsavgifterna görs rimligare utgående från nuvarande linjedragningar så, att vid fastställandet av avgiften skulle närmast beaktas de genomsnittliga kostnader som förorsakas

ämbetsverket för behandling av ärendet, som ansluter sig till sådan specialservice som hänför sig till behandling av en enskild handling.

3. Propositionens inverknings

Propositionen har inga direkta ekonomiska eller administrativa inverknings. Förslaget skulle förtydliga fastställandet av grunderna för avgifter för förhandsavgöranden. Det skulle betyda en lagstiftningsteknisk lösning i ett problem som har anslutit sig till både karaktären av förhandsavgöranden och förhandsbesked såsom offentligrättsliga prestationer i enlighet med 3 § i lagen om grunderna för avgifter till staten och till grunderna för att fastställa en avgift som är mindre än

självkostnadsvärdet utgående från 6 § 3 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten.

4. Beredning av ärendet

Förslaget har förebretts i finansministeriet i samarbete med Skattestyrelsen och Tullstyrelsen. Om ärendet har också förhandlats med kommunikationsministeriet samt med Fordonsförvaltningscentralen. Även Statskontoret har hörts i ärendet.

5. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart som möjligt.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Lag om grunderna för avgifter för vissa förhandsbeslut

1 §. *Lagens tillämpningsområde.* Beslut som avses i denna lag är de förhandsavgöranden och förhandsbesked som skatteförvaltningen, Tullverket och Fordonsförvaltningscentralen meddelar på ansökan samt de förhandsbesked som skatteverk meddelar på ansökan. Inom skatteförvaltningen meddelas förhandsavgöranden av centralskattenämnden och av skatteverk.. Med stöd av stadganden i denna lag skulle avgift kunna uppbäras även då förhandsavgörande eller förhandsbesked inte meddelas men ansökan har behandlats.

Om förhandsavgöranden som meddelas av centralskattenämnden stadgas genom lag om centralskattenämnden. Nämnden meddelar ett avgörande då ärendet är viktigt med tanke på tillämpning av lagen i andra motsvarande fall eller för förenhetligande av beskattningspraxisen. Olika skattelagar innehåller hänvisningsbestämmelser om ansökan om förhandsbesked hos centralskattenämnden.

Om förhandsavgöranden som skatteverket meddelar stadgas bland annat i 45—47 § i lagen om förskottsuppbörd, i 12 och 12 a § i lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst, i 8 och 8a § i lagen om källskatt på ränteinkomst, i 39 a § i lagen om

skatt på arv och gåva, i 21 § i fastighetsskattelagen, i 15 § i lotteriskattelagen, i 39 § i lagen om överlåtelseskatt, i 190 § i mervärdesskattelagen och i 8 § i lagen om arbetsgivares socialskyddsavgift. Om förhandsbesked som meddelas av skatteverk stadgas i 85 § i lagen om beskattningsförfarande.

Tullstyrelsen meddelar förhandsavgöranden med stöd av 42 och 43 § i lagen om påförande av accis (1469/1994), och 67 § i bilskattelagen (1482/1994) samt 190 § 5 mom. i mervärdesskattelagen, då det är frågan om import av en vara. Om förhandsavgöranden som Fordonsförvaltningscentralen meddelar stadgas i 48 § i fordonsskattelagen (1281/2003), i 19 § i bränsleavgiftslagen (1280/2003) och i 67 § i bilskattelagen (1482/1994).

I vissa stadganden konstateras behovet av beslut i ett ärende som är viktigt för sökanden. Myndighetens prövning kan riktas till betydelsen av ett meddelat förhandsavgörande eller förhandsbesked utgående från tolkning och tillämpning av lagen.

2 §. *Beslutsavgift och behandlingsavgift.* Behandlingsavgift skulle uppbäras för beslut avsedda i 1 § som gäller tolkning av en skattelag och som innehåller ett förhandsavgörande eller ett förhandsbesked. Stadgandet skulle motsvara gällande praxis. Om grunderna för prissättning av avgiften skulle stadgas i 3 § och om inverkan av mängden av beredningsarbetet och om den beskattnings-

mässiga inverkan av gruppen av sökanden på avgiftens storlek i 4 §.

Behandlingsavgift skulle uppbäras från sökanden på samma sätt som för närvarandet såsom ersättning för kostnader föranledda av ärendets beredningsarbete eller åtgärder som vidtagits i ämbetsverket. Inom skatteförvaltningen skulle behandlingsavgift uppbäras också då sökanden återkallar sin ansökan eller då myndighetens prövning eller annan åtgärd leder till att förhandsavgörande eller -besked inte meddelas. Inom skatteförvaltningen har avgifts uppburits för behandlingen även då ansökan lämnas utan prövning eller avskrivs. I dessa fall har Fordonsförvaltningscentralen och Tullstyrelsen inte uppburit behandlingsavgift. Tullstyrelsen uppbär behandlingsavgift för beslut om att inte meddela förhandsavgörande. Enligt förslaget kan man i förordning om avgiftsgrunder bestämma, att behandlingsavgift inte skall uppbäras. Ämbetsverk skulle även i fortsättningen kunna förfara enligt sin egen praxis.

Behandlingsavgift skulle även uppbäras för anmälan som lämnas till sökanden. Anmälan form har varit olika i olika ämbetsverk. Inom skatteförvaltningen lämnas till sökanden även i dessa fall ett beslut.

3 §. Avgiftsgrunder. Enligt paragrafens 1 mom. skulle beslutsavgiften prissättas enligt samma principer med offentligrättslig avgift i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten. Prissättningen skulle således grunda sig på de genomsnittliga totalkostnader som prestationen åsamkar beslutfattande myndighet, dvs. på beslutets självkostnadsvärde. Av orsaker som har närmare beskrivits i allmänna motiveringar skulle man likväl kunna bestämma att avgiften skall uppbäras enligt ett lägre belopp än självkostnadsvärdet. I praktiken uppbärs för närvarandet för alla beslut som innehåller ett förhandsavgörande eller ett förhandsbesked ett lägre belopp än självkostnadsvärdet.

Enligt paragrafens 2 mom. 1 punkten skulle man kunna bestämma, att avgiften skall uppbäras enligt ett lägre belopp än prestationens självkostnadsvärde då lämnandet av beslutet förtydligar och förenhetligar linjedragningar som avser tolkning av skattelagstiftningen. Särskilt avgöranden som centralskatte-nämnden har meddelat i enskilda ansökningar är ofta av avsevärt betydelse med tan-

ke på tillämpning av beskattningspraxisen och tolkning av lagen.

Enligt paragrafens 2 mom. 2 punkten kan man bestämma, att avgiften skall uppbäras enligt ett lägre belopp än prestationens självkostnadsvärde då beslutet gäller betalning av skatt för någon annan. Uppbörd av beslutsavgift som är lägre än självkostnadsvärdet kan anses vara motiverat till exempel då beslutet gäller verkställande av förskottsinnehållning för någon annan i egenskap av arbetsgivare.

Enligt paragrafens 2 mom. 3 punkten utgör den särskilda handledningsskyldigheten som genom skattelagen har ålagts skattemyndigheten likaså en särskild grund för att uppbära en beslutsavgift enligt belopp som är lägre än självkostnadsvärdet. Ärendet har förklarats närmare ovan i allmänna motiveringar i avsnittet om prissättning av förhandsavgöranden och förhandsbesked.

I paragrafens 2 mom. 4 punkten är grunden för att uppbära ett belopp som är lägre än självkostnadsvärdet behovet av att förtydliga tolkning och tillämpning av lagen i fråga om lagstadgad förmån eller annan grund. Den här är i flesta fallen utgångspunkten i ansökningar som framställts hos skatteförvaltningen, Tullstyrelsen och Fordonsförvaltningscentralen. Behöriga ministerier kan pröva beaktandet av självkostnadsvärdet minskande grund i prissättningen då ämbetsverkens beslutsavgifter fastställs. Ämbetsverk skulle således också i framtiden kunna förfara enligt sin egen praxis.

I paragrafens 3 mom. föreslås att även behandlingsavgifterna skulle utgående från gällande linjedragningar bestämmas att uppbäras enligt belopp som är lägre än självkostnadsvärdet. Vid fastställandet av behandlingsavgift skulle man ta i beaktande sådana genomsnittliga kostnader som förorsakas ämbetsverket för behandling av ansökan, som kan anses ansluta sig till specialservice på grund av behandling av en enskild handling.

4 §. Gradering av beslutsavgiften. Beslutsavgift som i enlighet med grunderna i 3§ 2 mom. ovan bestämts till mindre belopp än självkostnadsvärdet skulle dessutom kunna graderas utgående från den genomsnittliga arbetsinsatsen som behövs för ärendets beredning och från den ställning som gruppen

av sökanden har i beskattningen. Förslaget motsvarar gällande praxis.

I prissättningen skulle man ta i beaktande den skattskyldiges möjlighet att i inkomstbeskattningen dra av den erlagda avgiften och att priset inte onödigt utgör hinder för att ansöka om förhandsavgörande eller förhandsbesked. Den föreslagna graderingen skulle möjliggöra en avgift som bättre än tidigare kunde ta i beaktande bland annat småföretagarnas betalningsförmåga och som kunde tillämpas särskilt på skatteverkets beslut samt på beslut som gäller beskattning av jordbrukets resultat. Avsikten är, att sökanden skulle på samma sätt som för närvarandet också i fortsättningen betala cirka 25—75 procent av de totalkostnader som beslutet medför.

5 §. Fastställande av fasta avgifter. Fasta beslutsavgifter samt behandlingsavgift som avses i denna lag skulle fastställas genom förordning. Praxisen skulle följa förfarandet i lagen om grunderna för avgifter till staten. Skatteförvaltningens och Tullstyrelsens avgifter skulle fastställas av finansministeriet och Fordonsförvaltningscentralens avgifter skulle fastställas av kommunikationsministeriet. Avsikten är att i avgifterna görs justeringar som motsvarar den allmänna prisutvecklingen. I samband med justeringar skulle också de förändringar som eventuellt skett i grunderna som avses i 3 och 4 § tas i beaktande.

6 §. Lindring av beslutsavgift i ett enskilt fall. Enligt 5 § i lagen om centralskattenämnden om det med tanke på lagens tillämpning i andra likadana fall eller med hänsyn till enhetligheten i beskattningspraxis är viktigt att få ett ärende avgjort, meddelas det ett förhandsavgörande. Ärendets ekonomiska betydelse kan vara en sådan annan särskilt vägande skäl, på grund av vilken sökanden kan få centralskattenämndens förhandsavgörande som har bindande verkan i beskattningen. För ett förhandsavgörande som nämnden meddelar uppbärs för närvarande en avgift om minst 555 euro.

Sökandens betalningsförmåga kan i vissa fall utgöra hinder för att centralskattenämndens beslut skulle ansökas i ärendet. I paragrafen skulle stadgas om möjlighet att i ett enskilt fall minska beslutsavgiften för centralskattenämndens beslut eller att helt befria sökanden från avgiften. Lindring av avgiften

skulle prövas med stöd av motiveringar som framställts i ansökan då ansökan behandlas. Beslut om lindring av avgiften skulle inrymmas i centralskattenämndens förhandsavgörande. Ändring i ett beslut om lindring av avgiften skulle inte kunna ansökas, eftersom det är däri fråga om ändamålsenhetlighet i ett varje enskilt fall.

Paragrafen skulle tillämpas i undantagsfall och närmast på sådana fall där utelämnande av ansökan skulle, med beaktande av sökandens betalningsförmåga, betydligt försvaga den skattskyldiges rättsskydd och å andra sidan en omständighet som skulle betraktas som viktig inte annars skulle komma till skattemyndighetens kännedom. Avsikten är, att paragrafen skulle närmast tillämpas på fysiska personer.

7 §. Indrivning av avgifter. I denna lag avsedda avgifter skulle kunna indrivnas enligt lagen om indrivning av skatter och avgifter i utskökningsväg (367/1961). Motsvarande stadgande ingår i 11 § 1 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten.

8 §. Sökande av ändring i en avgift. Ett fel som inträffat i samband med påförande av en avgift skulle rättas med iakttagande av vad som i lagen om förvaltningsförfarande (434/2003) bestäms om rättelse av sakfel och skrivfel. Motsvarigt skulle den betalningskyldige inom sex månader räknat från avgiftens påförande kunna yrka på rättelse av fel som inträffat i samband med fastställande av en avgift som avses i denna lag hos myndigheten som påfört avgiften. I ett beslut som givits med anledning av rättelseyrkande skulle ändring kunna sökas hos den förvaltningsdomstol, inom vars domkrets myndigheten som påfört avgiften är belägen. Besvärstiden skulle vara 30 dagar räknat från det då besväranden har tagit del av beslut som givits med anledning av rättelseyrkande. I förvaltningsdomstolens beslut skulle ändring inte kunna sökas genom besvär. Motsvarande bestämmelse finns i 116 § 1 mom. i lagen om grunderna för avgifter till staten.

9 §. Ikraftträdande. Det föreslås att lagen skall träda i kraft så snart som möjligt.

1.2. Fordonsskattelagen och bränsleavgiftslagen

I 48 § 1 mom. i fordonsskattelagen stadgas

om förhandsavgörande som gäller tillämpning av bestämmelser om fordonsskatt. Förhandsavgörandet meddelas av fordonförvaltningscentralen. I 19 § 1 mom. i bränsleavgiftslagen stadgas om Fordonsförvaltningscentralens förhandsavgörande, som gäller tillämpning av bestämmelser om bränsleavgift. I fråga om avgift som skall uppbäras för meddelande av ett förhandsavgörande hänvisas i båda dessa lagar till lagen om grunderna för avgifter till staten. Det föreslås att laghänvisningarna skall ändras så att man i dessa lagrum skulle hänvisa till lagen om grunderna för avgifter för vissa för-

handsbeslut.

2. Närmare bestämmelser

Avgifter för skatteförvaltningen och tullverkets prestationer skulle fastställas genom finansministeriets förordningar. Avgifter som Fordonsförvaltningscentralen uppbär skulle fastställas genom kommunikationsministeriets förordning.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om grunderna för avgifter för vissa förhandsbeslut**

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på av skatteförvaltningen behandlade ansökningar, som gäller förhandsavgörande som avses i 5 § i lagen om centralskattenämnden (535/1996) samt annat förhandsbesked eller förhandsavgörande som ansökts hos en annan myndighet inom skatteförvaltningen.

Denna lag tillämpas också på sådana ansökningar som Tullstyrelsen eller Fordonsförvaltningscentralen behandlar och som avser Tullstyrelsens eller Fordonsförvaltningscentralens förhandsavgörande.

2 §

Beslutsavgift och behandlingsavgift

Beslutsavgift uppbärs från sökanden för beslut som givits för ärendets avgörande.

Behandlingsavgift är en ersättning för ärendets behandling och för utförda åtgärder. Behandlingsavgift kan uppbäras också då man beslutar att inte meddela förhandsavgörande eller förhandsbesked, ansökan lämnas utan prövning eller avskrivs. I förordning om avgiftsgrunder får beslutas, att behandlingsavgift inte skall uppbäras.

3 §

Avgiftens grund

Grunden för beslutsavgiften är de genom-

snittliga totalkostnader som producering av beslutet åsamkar staten, dvs. beslutets självkostnadsvärde.

Det kan bestämmas, att beslutsavgiften skall uppbäras enligt ett lägre belopp än självkostnadsvärdet då beslutet:

1) är av avsevärt betydelse med tanke på tillämpning av lagen eller för förenhetligande av beskattningspraxisen,

2) gäller betalning av skatt för någon annan till exempel i egenskap av arbetsgivare,;

3) gäller ett ärende där skattemyndigheten har genom skattelag ålagts särskild handlingsskyldighet, eller

4) är av behovet påkallat för att göra tolkning och tillämpning av lagen tydligare i fråga om lagstadgad förmån eller annan grund.

Behandlingsavgiften kan fastställas till ett belopp som är lägre än självkostnadsvärdet, om uppbörd av självkostnadsvärdet motsvarande belopp skulle, med beaktande av den specialservice som sökanden har fått, kan anses vara orimligt. Vid fastställandet av avgiften tas då i beaktande de genomsnittliga kostnader för behandling av ansökan, vilka kan av behandling av en enskild handling anses hänföra sig till specialservice som sökanden har fått.

4 §

Gradering av beslutsavgiften

Beslutsavgift som har fastställts till ett belopp som är mindre än självkostnadsvärdet kan graderas utgående från den genomsnittliga arbetsinsatsen som behövs för ärendets beredning och från den ställning som grup-

pen av ansökanden har i beskattningen.

5 §

Fastställande av fasta avgifter

Beslutsavgifter samt behandlingsavgifter som skatteförvaltningen och Tullverket upp-
bär fastställs genom finansministeriets för-
ordning. Avgifter som Fordonsförvaltnings-
centralen uppber fastställs genom kommuni-
kationsministeriets förordning.

6 §

Lindring av beslutsavgift i ett enskilt fall

Beslutsavgiften för ett förhandsavgörande
som centralskattenämnden har meddelat kan
i ett enskilt fall minskas eller upphävas, om
särskild orsak därtill föreligger med hänsyn
till sökandens betalningsförmåga och om be-
slutet som skall ges på grund av ansökan som
avser tolkning av skattelagstiftningen har be-
skattningspraxisen förenhetligande betydelse
såsom linjeavgörande.

Lindring av avgiften skall ansökas hos
Centralskattenämnden då ansökan framställs
och om lindring bestäms då ansökan behand-
las. Ändring i avgörandet om lindring av av-
gift får inte sökas.

7 §

Indrivning av avgifter

I denna lag avsedda avgifter får indrivnas
enligt lagen om indrivning av skatter och av-
gifter i utsökningsväg (367/1961).

8 §

Sökande av ändring i en avgift

Betalningsskyldig som anser att ett fel in-
träffat i avgift som fastställts av skatteför-
valtningen eller Fordonsförvaltningscentralen
kan inom sex månader räknat från avgiftens
fastställande yrka på ändring däri hos den
myndighet som påfört avgiften. I ett beslut
som givits med anledning av rättelseyrkande
kan ändring sökas hos den förvaltningsdom-
stol, inom vars domkrets myndigheten som
påfört avgiften är belägen. Besvärstiden är 30
dagar räknat från det då besväranden har ta-
git del av beslut som givits med anledning av
rättelseyrkande. I förvaltningsdomstolens be-
slut får ändring inte sökas genom besvär.

Ändring i förhandsavgöranden som Tull-
styrelsen har meddelat ansöks i enlighet med
vad som regleras i tullagen (1466/1994).

9 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den

20 .

2.

Lag**om ändring av 48 § i fordonsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2003 om fordonsskatt (1281/2003) 48 § 1 mom. som följer:

48 §

Förhandsavgörande

Fordonförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsavgörande om tillämpningen av bestämmelser som gäller fordonsskatt. Förhandsavgörande ges den för vilken det är viktigt att veta hur lagen tillämpas på

hans fordon, och meddelas för en tid om högst två år. För meddelande av förhandsavgörande debiteras avgift enligt lagen om grunderna för avgifter för vissa förhandsbeslut (/2006)

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 19 § i bränsleavgiftslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i bränsleavgiftslagen av den 30 december 2003 (1280/2003) 19 § 1 mom. som följer:

19 §

Förhandsavgörande

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsavgörande om tillämpningen av bestämmelser som gäller bränsleavgift. Förhandsavgörande ges den för vilken

det är viktigt att veta hur lagen tillämpas på hans fordon och gäller i högst två år. För meddelande av förhandsavgörande tas ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter för vissa förhandsbeslut (/2006).

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 3 november 2006

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister *Jan-Erik Enestam*

2.

Lag**om ändring av 48 § i fordonsskattelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 30 december 2003 om fordonsskatt (1281/2003) 48 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

48 §

Förhandsavgörande

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsavgörande om tillämpningen av bestämmelser som gäller fordonsskatt. Förhandsavgörande ges den för vilken det är viktigt att veta hur lagen tillämpas på hans fordon, och meddelas för en tid om högst två år. För meddelande av förhandsavgörande debiteras avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992).

Föreslagen lydelse

48 §

Förhandsavgörande

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsavgörande om tillämpningen av bestämmelser som gäller fordonsskatt. Förhandsavgörande ges den för vilken det är viktigt att veta hur lagen tillämpas på hans fordon, och meddelas för en tid om högst två år. För meddelande av förhandsavgörande debiteras avgift enligt *lagen om grunderna för avgifter för vissa förhandsbeslut (/2006)*.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag**om ändring av 19 § i bränsleavgiftslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i bränsleavgiftslagen av den 30 december 2003 (1280/2003) 19 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

19 §

Förhandsavgörande

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsavgörande om tillämpningen av bestämmelser som gäller bränsleavgift. Förhandsavgörande ges den för vilken det är viktigt att veta hur lagen tillämpas på hans fordon och gäller i högst två år. För meddelande av förhandsavgörande tas ut en avgift enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

Föreslagna lydelse

19 §

Förhandsavgörande

Fordonsförvaltningscentralen kan på ansökan meddela förhandsavgörande om tillämpningen av bestämmelser som gäller bränsleavgift. Förhandsavgörande ges den för vilken det är viktigt att veta hur lagen tillämpas på hans fordon och gäller i högst två år. För meddelande av förhandsavgörande tas ut en avgift enligt *lagen om grunderna för avgifter för vissa förhandsbeslut* (/2006).

Denna lag träder i kraft den 20 .
